

L'afrancesament és una transformació apuntant a adoptar l'aparença francesa. Ha començat a l'inici del segle XVI amb les primeres colonitzacions.

Fins el 1919 el francès era la llengua internacional. Avui ja no és. La descolonització i l'emergència dels Estats Units d'Amèrica són factors que expliquen la predominància de l'anglès.

El 3 de juliol del 1996 va sortir un decret relatiu a l'enriquiment de la llengua francesa. Posa obligatori l'ús dels terminis en francès al Diari oficial de la República francesa i en els serveis i establiments públics de l'Estat.

Aquest decret ha establert la Comissió general de terminologia, col·locada sota tutela del primer ministre. Es reuneix cada mes per contribuir a l'enriquiment de la llengua francesa.

Aquests últims dies ha sortit doncs una nova llista de traduccions al diari oficial. La comissió de terminologia ha trobat un equivalent al termini *"DJ"* : *"platiniste"*;

També, a partir d'ara cal parlar de *"mimoclip"*; per designar un *"lipdub"*;; aquest pla seqüència en música on gent canta en *playback*

Tot això és ridícul i podria fer riure. Però ens ensenya que l'imperialisme francès és encara vivaç. No per les antigues colònies més enllà dels mars i oceans, però més a prop, molt més a prop...

L'afrancesament designa el procés que fa de la llengua francesa (i la cultura associada) la llengua utilitzada a la vida de cada dia. Aquest procés pot ser voluntari i individual, per a una persona seguint cursos de francès per integrar-se dins d'un país francòfon, o bé el resultat

d'una evolució general. Però, es tracta també d'una política autoritària, apuntant a imposar l'ús de la llengua francesa a una comunitat de la qual no és la llengua pròpia: Bretanya, Occitània, Còrsega, Alsàcia, Iparralde... i també Catalunya nord.

A casa nostra, aquest procés d'estat contribueix a una descatalanització per a la qual cap entitat oficial no fa res: ni els ajuntaments, ni el Consell General.

Per alertar el poble cal encara comptar amb accions de la societat civil.

El 31 de març de 2012 manifestacions són previstes sobre el territori de l'estat francès per a un estatut legal de les llengües anomenades "regionals".

Un acte s'organitzarà a Perpinyà.

És important que un màxim d'associacions de Catalunya nord però també gent hi participin per alertar l'opinió pública però també el govern de l'estat francès.

Fins i tot sí la constitució (article 75-1) reconeix el català (i les altres llengües) com a patrimoni francès, cal una voluntat política i un estatut legal per assegurar la transmissió i el desenvolupament del català.

El 31 de març de 2012 potser que un "tocaplat" ens farà un "mesclallavi"!

El 31 de març de 2012 participaré activament en la defensa del català i tu?

Gil